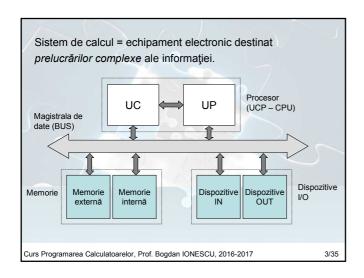

1.1. Sisteme de calcul (modul de funcţionare)

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017 2/35

Procesorul: UC + UP
CPU – Central Processing Unit

• UP = unitatea de prelucrare, efectuează operații simple
(aritmetice şi logice) asupra unor operanzi (date) preluate
din memorie; rezultatele → în memorie.

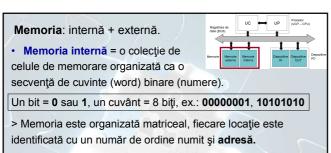
• UC = unitatea de control, coordonează funcţionarea
celorlalte blocuri pe baza unor comenzi (instrucţiuni din mem.)

→ parte integrantă a informaţiei transmise
calculatorului de către utilizator.

microprocesor = o singură capsulă de
circuit integrat.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

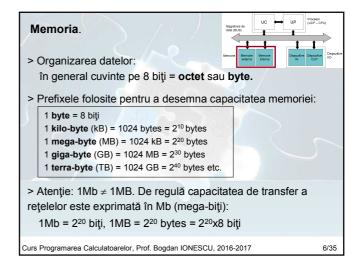
4/35

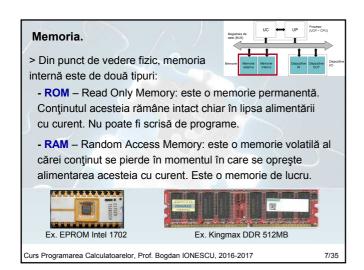

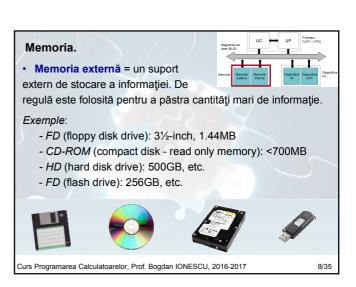
- > Din punct de vedere funcţional (nu fizic) memoria este de două tipuri:
 - memorie de date: conține operanzi, rezultate și rezultate parțiale,
 - **memorie de program**: conţine instrucţiunile (comenzile) care asigură prelucrarea corespunzătoare a datelor.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

5/35

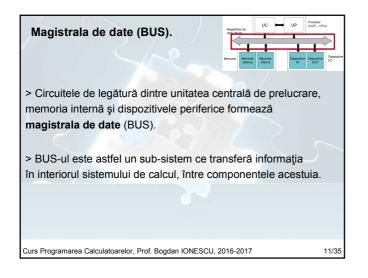

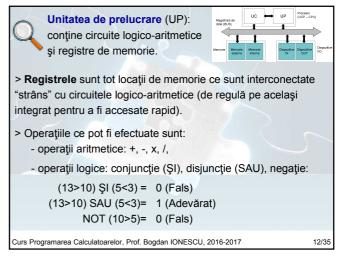

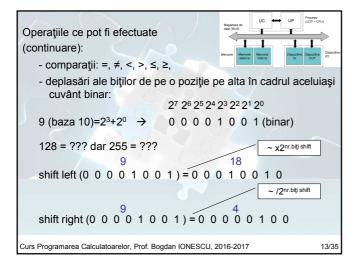

Unitatea de control (UC): corelează operațiile elementare ale fiecărui bloc în cadrul executării unei operații mai complexe.

- fiecare operație de executat înseamnă o secvență unică de semnale de control generate de UC.

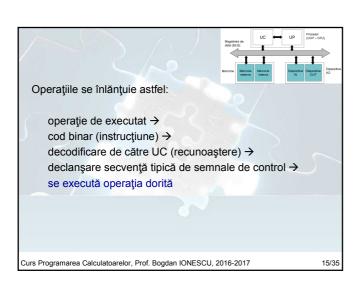
- fiecare operație se execută secvențial.

UC determină care operație elementară trebuie executată pe baza unui cod binar citit din memorie.

→ acesta este decodificat (recunoscut) de UC iar apoi este declanşată secvența tipică de semnale de control ce conduc ulterior la execuția operației dorite.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

14/35

După cum am menţionat, pentru execuţia unei anumite sarcini (job) sistemul de calcul are nevoie de o succesiune de instrucţiuni (coduri binare)

→ declanşează o secvenţă de operaţii elementare efectuate de blocurile constituente.

program = secvenţă de instrucţiuni ce sunt recunoscute de sistemul de calcul şi pot fi executate de acesta.

→ sunt organizate logic și coerent după un anumit algoritm.

algoritm = un procedeu (inteligent) de combinare a unor operaţii standard în scopul realizării unei anumite prelucrări mai complexe a informatiei.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

17/35

19/35

hardware = ansamblul structurii fizice a sistemului de calcul.

Ex. PC clasic

Ex. DSP - Digital Signal Processor

software = mulţimea programelor necesare sistemului de
calcul pentru a îndeplini o serie de sarcini.

Exemple: sisteme de operare (Windows, Linux), procesoare
de text (Word, WinEdt), medii de dezvoltare (Borland Builder,
Matlab), antiviruşi, prelucrare de imagini, etc.

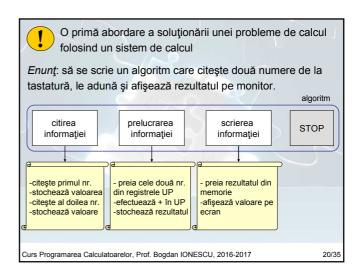
Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

18/35

> Funcţionarea calculatorului trebuie privită prin prisma dualităţii hardware – software.
 > Acestea nu îşi au rostul considerate separat:

 un sistem hardware fără sistem de operare nu are nici o valoare fiind inutilizabil. De asemenea un sistem hardware fără software adecvat este nerentabil.

 Exemplu: degeaba procesorul prelucrează date pe 64 biţi dacă programele lucrează pe 32 biţi,
 un pachet de programe nu-şi are sensul fără sistemul fizic hardware (este mai folositor în bibliotecă).

Programul este "intermediarul" dintre problema ce trebuie rezolvată, formulată în limbaj natural, și activitatea concretă a sistemului de calcul, formulată în limbaj maşină.

Limbajul de programare = limbaj formal în care se scrie programul. Ideal, cât mai intuitiv pentru utilizator dar și cât mai rapid.

date: obiectele programelor, valori numerice, valori textuale, date complexe, etc.

instrucţiuni: codifică operaţiile ce trebuiesc executate de sistem, ex.: printf (scriere pe dispozitivul de ieşire) etc.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017 22/35

Datele - obiectele programelor

- date elementare: a căror structură nu poate fi modificată de către utilizator
- > Acestea sunt de mai multe tipuri: *numerice* (întregi, reale), *logice* (booleene 0 sau 1), *alfanumerice* (caractere, text).
- date structurate: date complexe (grupuri de date elementare), ce poartă informație atât prin valoare cât și prin structură.
- > Acestea sunt de mai multe tipuri: tablouri, structuri, clase.

[1/9	1/9	1/9
1/9 1/9 1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9

structură "persoana" Nume (alfanumeric) Vârstă (întreg) Greutate (real)

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

23/35

Datele - obiectele programelor (continuare)

> Datele sunt desemnate în cadrul programelor prin intermediul **variabilelor** și a constantelor (caz particular de variabilă).

variabila = fizic reprezintă o zonă de memorie ce găzduiește anumite date.

- variabilele sunt desemnate prin nume simbolice denumite si *identificatori*.
- variabilele sunt de un *anumit tip* ce indică tipul valorilor conţinute de aceastea precum şi structura acestora (simplă, tablou, structură de date, etc.)

Exemplu: int x; → identificator="x", tip de date=întregi (int); la o anumită adresă se va aloca spaţiu pentru valorile lui x.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

24/35

Instructiunile - componenta funcțională

Pot fi:

 declaraţii: prin care se definesc identificatorii şi atributele variabilelor.

int x (de acum înainte "x" desemnează o variabilă întreagă) float y=3.1 (de acum înainte "y" este real și are valoarea 3.1)

- comenzi: prin care se realizează prelucrarea efectivă a datelor conţinute în variabile şi constante.
 - 1. comenzi elementare: atribuirea de valori, citirea, scrierea, apelarea de funcţii, etc.
 - 2. comenzi structurate: decizia, execuţia în buclă, etc.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

25/35

27/35

- modul în care se stabileşte asocierea nume

Limbaje de programare

simbolic – variabilă,

> Există o mare varietate de limbaje de programare. Acestea

diferă unele de altele în funcție de următoarele aspecte:

apropierea de limbajul masină,

problemele care le rezolvă,

- facilitățile oferite utilizatorului,
- modul în care sunt apelate prelucrările

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

26/35

Limbaje de programare - scurt istoric

~1947 primele limbaje de programare sunt limbajele maşină; gamă de instrucțiuni minimă, apropiată de hardware

→ dificultatea de scriere a programelor complexe

and binar	and havenasine	
cod binar	cod hexazecima	
10001011	8B]	
01000101	45	citire număr întreg în registrul AX
00001010	0A	
00000011	03	citire număr întreg și adiționare
01000101	45	0, 1
00010100	14	în registrul AX

1954 FORTRAN (John Backus IBM), programare de *nivel înalt*, permitea folosirea numelor de variabile, expresii complexe și proceduri (sub-programe).

→ ştiinţific (FORmula TRANslating)

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

Limbaje de programare – scurt istoric (continuare)

1954 FORTRAN

Revizuit în 1978 şi 1990, încă folosit de comunitatea ştiinţifică datorită eficienţei acestuia şi a bibliotecilor de funcţii de prelucrare disponibile (cel mai longeviv limbaj).

```
READ INPUT TAPE 5, 501, IA, IB, IC 501 FORMAT (3I5)
```

```
IF (IA) 777, 777, 701
701 IF (IB) 777, 777, 702
702 IF (IC) 777, 777, 703
703 IF (IA+IB-IC) 777,777,704
704 IF (IA+IC-IB) 777,777,705
705 IF (IB+IC-IA) 777,777,799
777 STOP 1
```

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

28/35

Limbaje de programare – scurt istoric (continuare)

1958 ALGOL: folosire restricţionată (limbaj sub licenţa), concurenţă FORTRAN.

1960 COBOL destinat aplicaţiilor de gestiune, sintaxa cât mai apropiată de limba engleză.

```
ADD YEARS TO AGE → age = age + years
```

- **1963** BASIC (Beginner's All-purpose Symbolic Instruction Code), în principal cu scop educativ.
- > În ciuda diversității reduse de instrucțiuni devine foarte popular datorită uşurinței utilizării acestuia.
- > Programe nestructurate -> mentenanţă dificilă.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

29/35

Limbaje de programare – scurt istoric (continuare)

1970 Pascal (Niklaus Wirth) dezvoltat în scopul predării programării structurate și modulare.

Preia punctele forte ale limbajelor COBOL, FORTRAN şi ALGOL → limbaj "elegant", simplu, înlocuieşte BASIC ca limbaj de iniţiere.

```
program Hello(output);
var
a:string;
begin
write('introduceti numele: ');
readln(a);
writeln('salut ', a);
end.
```

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

30/35

Limbaje de programare - scurt istoric (continuare)

1970 C (Dennis Ritchie, laboratoarele Bell) dezvoltat în scopul programării sistemului de operare UNIX.

> Limbaj de programare "puternic". Datorită folosirii pointerilor permite apropierea de limbajul maşină precum şi accesul la dispozitivele hardware ale sistemului, rămânând totuşi un limbaj de programare de nivel înalt.

1980 Smalltalk-80 (iniţial Alan Kay 1969, ulterior Xerox) motivat de necesitatea de programe tot mai complexe; propune o nouă direcţie de programare = *programarea orientată pe obiecte*.

1985 C++ (laboratoarele Bell) extensie obiect orientată a limbajului C, instrucţiuni noi, programare mai eficientă, viteză de lucru crescută.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

Limbaje de programare – scurt istoric (continuare)

1980-1990 limbaje interpretate sau semi-interpretate motivate de dezvoltarea Web (dezvoltare de pagini Web dinamice, aplicatii client-server, etc.)

Exemple: Perl (Larry Wall, 1987), Tcl (John Ousterhout, 1988), Python (Guido van Rossum, 1990), PHP şi Java (Sun Microsystems, 1996) ...

1995 Common-LISP: primul limbaj orientat obiect standardizat de ANSI - American National Standards Institute.

2000 C# (Microsoft): permite folosirea simultană a mai multe tipuri de programare (multi-paradigm).

. .

33/35

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

32/35

Paradigme de programare (moduri de programare)

 Programare imperativă: în care calcul înseamnă o secvenţă de comenzi (FORTRAN, C, Pascal).

Exemplu: citeşte X, citeşte Y, calculează X*Y, pune rezultatul în variabila Z.

- Programare funcţională: în care calcul înseamnă evaluarea unor funcţii în sensul matematic (Lisp, Phyton). Programele sunt grupuri de funcţii (sub-programe).
- Programare obiect orientată: definirea de obiecte care interacţionează între acestea prin intermediul mesajelor (C++, Java).

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

Paradigme de programare (continuare)

• Programare logică: în care calcul înseamnă o serie de declarații logice (Prolog).

Exemplu: Cezar este om, Toţi oamenii sunt muritori. → Cezar este muritor.

• Programare concurentă: în care calculul este divizat în mai multe sarcini ce apoi sunt executate în paralel.

Notă: Un anumit limbaj de programare poate oferi mai multe moduri de programare, acestea nu sunt exclusive.

Exemplu: C++, programare functională, obiect orientată, concurentă, etc.

Curs Programarea Calculatoarelor, Prof. Bogdan IONESCU, 2016-2017

34/35

